SZERZŐDÉS A GAZDASÁGI ÉS MONETÁRIS UNIÓBELI STABILITÁSRÓL, KOORDINÁCIÓRÓL ÉS KORMÁNYZÁSRÓL

A BELGA KIRÁLYSÁG, A BOLGÁR KÖZTÁRSASÁG, A DÁN KIRÁLYSÁG, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG, ÍRORSZÁG, A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG, A SPANYOL KIRÁLYSÁG, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG, A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG, A LETT KÖZTÁRSASÁG, A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG, MAGYARORSZÁG, MÁLTA, A HOLLAND KIRÁLYSÁG, AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG, A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG, A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG, ROMÁNIA, A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG, A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG, A FINN KÖZTÁRSASÁG ÉS A SVÉD KIRÁLYSÁG KÖZÖTT

A BELGA KIRÁLYSÁG, A BOLGÁR KÖZTÁRSASÁG, A DÁN KIRÁLYSÁG, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG, AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG, ÍRORSZÁG, A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG, A SPANYOL KIRÁLYSÁG, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG, A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG, A LETT KÖZTÁRSASÁG, A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG, A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG, MAGYARORSZÁG, MÁLTA, A HOLLAND KIRÁLYSÁG, AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG, A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG, A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG, ROMÁNIA, A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG, A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG, A FINN KÖZTÁRSASÁG ÉS A SVÉD KIRÁLYSÁG,

a továbbiakban: a szerződő felek;

TUDATÁBAN annak, hogy az Európai Unió tagállamaiként kötelességük, hogy gazdaságpolitikájukat közös érdekű ügynek tekintsék,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megteremtsék a fokozottabb gazdasági növekedés feltételeit az Európai Unióban, és e célból az euroövezetben egyre szorosabb gazdaságpolitikai koordinációt alakítsanak ki,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az euroövezet egésze stabilitásának megőrzése érdekében alapvető fontosságú, hogy a kormányok biztosítsák államháztartásuk stabilitását és fenntarthatóságát, továbbá megakadályozzák az államháztartási hiány túlzott mértékének kialakulását, ami konkrét szabályok bevezetését teszi szükségessé, ideértve a „költségvetési egyensúlyi szabályt” és az automatikus korrekciós mechanizmust,

TUDATÁBAN annak, hogy biztosítaniuk kell, hogy államháztartási hiányuk ne haladja meg a piaci áron számított bruttó hazai termékük 3 %-át, és hogy államadósságuk ne haladja meg a piaci áron számított bruttó hazai termékük 60 %-át, vagy megfelelő mértékben közelítsen ahhoz,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy a szerződő feleknek mint az Európai Unió tagállamainak tartózkodniuk kell minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az Unió gazdasági unióra vonatkozó célkitűzéseinek megvalósítását, így különösen az államháztartási számlákon kívüli adósságfelhalmozás gyakorlatától,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az euroövezeti tagállamok állam-, illetve kormányfői 2011. december 9-én megállapodtak a gazdasági és monetáris unió megerősített struktúrájáról, amely az Európai Unió alapját képező szerződéseken alapszik, és elősegíti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 121., 126. és 136. cikke alapján hozott intézkedések végrehajtását,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az euroövezeti tagállamok és az Európai Unió más tagállamai állam-, illetve kormányfőinek célja, hogy e szerződés rendelkezéseit a lehető leghamarabb belefoglalják az Európai Unió alapját képező szerződésekbe,

ÜDVÖZÖLVE az Európai Bizottságnak az Európai Unió alapját képező szerződések keretében 2011. november 23-án az euroövezet számára tett, a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy ilyen nehézségek által fenyegetett tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről, továbbá az előzetes költségvetési tervek nyomon követésére és értékelésére, valamint az euroövezeti tagállamok túlzott hiánya megszüntetésének biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló jogalkotási javaslatait, és NYUGTÁZVA az Európai Bizottság azon szándékát, mely szerint különösen az állampapír-kibocsátási tervek előzetes bejelentésére, a túlzotthiány-eljárás alatt álló tagállamokban a végrehajtandó strukturális reformokat részletesen meghatározó gazdasági partnerségi programokra, valamint a tagállamokban a tervbe vett fő gazdaságpolitikai reformok koordinációjára vonatkozóan további jogalkotási javaslatokat kíván az euroövezet számára előterjeszteni,

KIFEJEZVE készségüket azoknak a javaslatoknak a támogatására, amelyeket az Európai Bizottság – azon tagállamok vonatkozásában, amelyek pénzneme az euro – esetlegesen előterjeszthet azzal a céllal, hogy az e szerződésben megállapított korlátokkal összhangban lévő új középtávú célkitűzések bevezetésével tovább erősítse a Stabilitási és Növekedési Paktumot,

NYUGTÁZVA, hogy az e szerződésben rögzített költségvetési kötelezettségvállalások felülvizsgálata és nyomon követése során az Európai Bizottság az Európai Unió működéséről szóló szerződésben, különösen annak 121., 126. és 136. cikkében foglalt hatáskörén belül fog eljárni,

MEGÁLLAPÍTVA különösen azt, hogy az e szerződés 3. cikkében rögzített „költségvetési egyensúlyi szabály” alkalmazása tekintetében az említett nyomon követés adott esetben minden egyes szerződő fél számára külön országspecifikus középtávú célkitűzések és konvergencia-menetrend meghatározása révén fog megvalósulni,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy a középtávú célkitűzéseket a Stabilitási és Növekedési Paktum céljaival összhangban rendszeresen aktualizálni kell egy olyan, közösen elfogadott módszer alapján, amelynek paraméterei szintén rendszeres felülvizsgálat tárgyát képezik és megfelelően tükrözik az explicit és implicit kötelezettségek kockázatát az államháztartásra,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy az európai uniós jogban előírt rendelkezésekkel, különösen a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, a 2011. november 16-i 1175/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendelettel (a továbbiakban: felülvizsgált Stabilitási és Növekedési Paktum) összhangban a középtávú célkitűzés elérése tekintetében elért eredményeket a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, melynek részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megtisztított kiadások elemzése is,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy a szerződő felek által bevezetendő korrekciós mechanizmusnak azt a célt kell szolgálnia, hogy korrigálni lehessen a középtávú célkitűzéstől vagy a korrekciós pályától való eltérést, ideértve ennek az államadósság alakulására gyakorolt kumulált hatását is,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 273. cikkével összhangban a szerződő feleknek a „költségvetési egyensúlyi szabály” kötelező erejű, állandó jellegű, lehetőség szerint alkotmányos rendelkezések útján a nemzeti jogrendjükbe történő átültetésére vonatkozó kötelezettsége teljesítése tárgyában az Európai Unió Bíróságának hatáskörrel kell rendelkeznie,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 260. cikke feljogosítja az Európai Unió Bíróságát arra, hogy átalányösszeg vagy kényszerítő bírság fizetésére kötelezze az Európai Unió azon tagállamát, amely nem tett eleget valamely ítéletének, és EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Európai Bizottság kritériumokat állapított meg az említett cikk értelmében kiszabandó átalányösszeg vagy kényszerítő bírság meghatározására vonatkozóan,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy meg kell könnyíteni az Európai Unió túlzotthiány-eljárása szerinti intézkedések elfogadását azon tagállamok tekintetében, amelyek pénzneme az euro és amelyek esetében az államháztartási hiánynak a bruttó hazai termékhez viszonyított tervezett vagy tényleges aránya meghaladja a 3 %-ot, egyúttal határozottan meg kell erősíteni az említett eljárás alapjául szolgáló célkitűzést, vagyis azt, hogy a tagállamokat ösztönözni és – szükség esetén – kötelezni kell az esetlegesen megállapított hiány csökkentésére,

EMLÉKEZTETVE arra a kötelezettségre, hogy azoknak a szerződő feleknek, amelyek államadóssága meghaladja a 60 %-os referenciaértéket, azt főszabály szerint évente átlagosan egyhuszad résszel kell csökkenteniük,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy e szerződés végrehajtásakor tiszteletben kell tartani a szociális partnereknek az egyes szerződő felek jogában, illetve nemzeti berendezkedésében elismert sajátos szerepét,

HANGSÚLYOZVA, hogy e szerződés egyetlen rendelkezése sem értelmezhető azon gazdaságpolitikai feltételek bármilyen módon történő módosításaként, amelyek mellett valamely szerződő fél pénzügyi segítségnyújtásban részesült az Európai Unió, annak tagállamai vagy a Nemzetközi Valutaalap részvételével létrejött stabilizációs program keretében,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy a gazdasági és monetáris unió megfelelő működése megkívánja a szerződő felek együttműködését egy olyan gazdaságpolitika kialakításában, amelynek megfelelően – a gazdaságpolitikák összehangolásának az Európai Unió alapját képező szerződésekben meghatározott mechanizmusaira építve –minden olyan területen megteszik a szükséges lépéseket és intézkedéseket, amelyek elengedhetetlenek az euroövezet megfelelő működéséhez,

NYUGTÁZVA különösen a szerződő felek arra irányuló kívánságát, hogy a belső piac hátrányos befolyásolása nélkül aktívabban vegyék igénybe az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikkében és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 326–334. cikkében meghatározott megerősített együttműködés eszközét, valamint hogy teljes körűen használják az Európai Unió működéséről szóló szerződés 136. cikke szerinti, azon tagállamokra vonatkozó intézkedéseket, amelyek pénzneme az euro, és azt az eljárást, amely a legjobb gyakorlatok megállapítása céljából lehetővé teszi azon szerződő felek számára, amelyek pénzneme az euro, hogy az általuk tervezett jelentős gazdaságpolitikai reformokat előzetesen megvitassák és koordinálják,

EMLÉKEZTETVE az euroövezeti tagállamok állam-, illetve kormányfőinek 2011. október 26-i megállapodására az euroövezet kormányzásának javításáról, mely többek között kiterjed arra, hogy évente legalább két euroövezeti csúcstalálkozót kell tartani, amelyet - kivéve, ha azt rendkívüli körülmények indokolják - közvetlenül az Európai Tanács ülését vagy valamennyi, az e szerződést megerősítő szerződő fél részvételével tartott ülést követő időpontra kell összehívni,

EMLÉKEZTETVE továbbá az euroövezet versenyképességének előmozdításához elengedhetetlenül fontos kérdéseket azonosító Euro Plusz Paktumra, melyet az euroövezeti tagállamoknak és az Európai Unió más tagállamainak állam-, illetve kormányfői 2011. március 25-én hagytak jóvá,

HANGSÚLYOZVA az európai stabilitási mechanizmus létrehozásáról szóló szerződésnek mint a gazdasági és monetáris unió erősítésére szolgáló globális stratégia egyik elemének fontosságát, és RÁMUTATVA, hogy az európai stabilitási mechanizmus új programjainak keretében igénybe vehető pénzügyi segítségnyújtásnak 2013. március 1-jétől feltétele , hogy az érintett szerződő fél megerősítse e szerződést, és hogy az e szerződés 3. cikkének (2) bekezdésében említett átültetési időszak lejártával megfeleljen az említett cikk követelményeinek,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy a Belga Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, Írország, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Málta, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és a Finn Köztársaság olyan szerződő felek, amelyek pénzneme az euro, és hogy ilyen minőségükben a megerősítő okiratuk letétbe helyezését követő hónap első napjától e szerződés rájuk nézve kötelező, amennyiben a szerződés abban az időpontban hatályos;

MEGÁLLAPÍTVA AZT IS, hogy a Bolgár Köztársaság, a Dán Királyság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, Románia és a Svéd Királyság olyan szerződő felek, amelyek az Európai Unió tagállamaiként e szerződés aláírásának napján a közös pénznemben való részvétel tekintetében eltérésre vagy mentességre jogosultak, és így rájuk nézve ezen eltérés vagy mentesség megszűnéséig csak az e szerződés III. és a IV. címének azon rendelkezései lehetnek kötelezők, amelyek tekintetében a megerősítő okiratuk letétbe helyezésekor vagy egy későbbi időpontban olyan nyilatkozatot tesznek, hogy azokat magukra nézve kötelezőnek kívánják elismerni,

MEGÁLLAPODTAK az alábbi rendelkezésekről:

I. CÍM

CÉL ÉS HATÁLY

1. CIKK

(1) E szerződéssel a szerződő felek az Európai Unió tagállamaiként megállapodnak abban, hogy egy költségvetési paktum révén a költségvetési fegyelem előmozdítását célzó szabályrendszer elfogadásával megerősítik a gazdasági és monetáris unió gazdasági pillérét, megerősítik gazdaságpolitikájuk koordinációját és javítják az euroövezet kormányzását, ezáltal támogatják az Európai Unió fenntartható növekedésre, foglalkoztatásra, versenyképességre és társadalmi kohézióra vonatkozó célkitűzéseinek megvalósítását.

(2) E szerződést teljes körűen alkalmazni kell azokra a szerződő felekre, amelyek pénzneme az euro. A többi szerződő félre e szerződést a 14. cikkben rögzített mértékben és feltételeknek megfelelően kell alkalmazni.

II. CÍM

AZ UNIÓ JOGÁVAL VALÓ ÖSSZHANG ÉS KAPCSOLAT AZ UNIÓS JOGGAL

2. CIKK

(1) Ezt a szerződést a szerződő felek az Európai Unió alapját képező szerződésekkel, illetve különösen az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdésével, továbbá az Európai Unió jogával összhangban alkalmazzák és értelmezik, ideértve az eljárásjogot is, amennyiben másodlagos jogi aktus elfogadása szükséges.

(2) E szerződés annyiban alkalmazandó, amennyiben összeegyeztethető az Európai Unió alapját képező szerződésekkel és az Európai Unió jogával. A szerződés nem sértheti az Unió hatáskörét a gazdasági unió terén.

III. CÍM

KÖLTSÉGVETÉSI PAKTUM

3. CIKK

(1) A szerződő felek – az európai uniós jog alapján fennálló kötelezettségeik mellett és azok sérelme nélkül – az e bekezdésben rögzített szabályokat alkalmazzák:

a) a szerződő fél államháztartási egyenlegének egyensúlyban kell lennie vagy többletet kell mutatnia;

b) az a) pontban foglalt szabályt betartottnak kell tekinteni, ha az államháztartás éves strukturális egyenlege megfelel a felülvizsgált Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott országspecifikus középtávú célkitűzésnek, ugyanakkor a strukturális hiány alsó határa a piaci áron számított bruttó hazai termék 0,5 %-a. A szerződő felek biztosítják a saját középtávú célkitűzésükhöz való gyors közelítést. A közelítésre rendelkezésre álló időre az országspecifikus fenntarthatósági kockázatokat mérlegelve az Európai Bizottság tesz javaslatot. A középtávú célkitűzés elérése tekintetében elért eredményeket és a célkitűzés betartását a felülvizsgált Stabilitási és Növekedési Paktummal összhangban a strukturális egyenleget alapul vevő átfogó értékelés keretében kell felmérni, melynek részét képezi a diszkrecionális bevételi intézkedések hatásától megtisztított kiadások elemzése is;

c) a szerződő felek kizárólag a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott rendkívüli körülmények esetén, átmeneti jelleggel térhetnek el a rájuk vonatkozó középtávú célkitűzésüktől, illetve az ahhoz vezető korrekciós pályától;

d) amennyiben az államadósság piaci áron számított bruttó hazai termékhez viszonyított aránya jelentősen alacsonyabb, mint 60 %, és az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságával kapcsolatos kockázatok alacsonyak, a középtávú célkitűzés b) pont szerinti, alsó határa a piaci áron számított bruttó hazai termék legfeljebb 1,0 %-át kitevő strukturális hiányt is elérheti;

e) a középtávú célkitűzéstől vagy az ahhoz vezető korrekciós pályától való jelentős észlelt eltérés esetén automatikusan életbe lép egy korrekciós mechanizmus. A mechanizmusnak kötelezni kell az érintett szerződő felet, hogy az eltérés korrekciója érdekében meghatározott időn keresztül intézkedéseket tegyen.

(2) Az (1) bekezdésben rögzített szabályok a szerződő felek nemzeti jogában e szerződés hatálybalépése után legkésőbb egy évvel hatályba lépnek kötelező erejű, állandó jellegű, lehetőség szerint alkotmányos vagy olyan más rendelkezések formájában, amelyeknek a nemzeti költségvetési folyamatban való maradéktalan betartása és teljesítése egyéb módon garantált. A szerződő felek az Európai Bizottság által javasolt, különösen a – rendkívüli körülményekre esetére vonatkozóan is bevezetendő – korrekciós intézkedés jellegét, nagyságrendjét és időkeretét, valamint a szabályok betartásának nemzeti szintű felügyeletéért felelős intézmények szerepét és függetlenségét érintő közös elvek alapján nemzeti szinten hozzák létre az (1) bekezdés e) pontjában említett korrekciós mechanizmust. Az ilyen mechanizmus teljes mértékben tiszteletben tartja a nemzeti parlamentek előjogait.

(3) E cikk alkalmazásában az európai uniós szerződésekhez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló (12.) jegyzőkönyv 2. cikkében foglalt meghatározásokat kell alkalmazni.

E cikk alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat is alkalmazni kell:

a) „az államháztartás éves strukturális egyenlege”: az egyszeri és átmeneti intézkedések hatásától megtisztított, ciklikusan kiigazított éves egyenleg;

b) „rendkívüli körülmények”: az érintett szerződő fél által nem befolyásolható, kivételes esemény, amely jelentős hatást gyakorol az államháztartás pénzügyi helyzetére, vagy a felülvizsgált Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározott súlyos gazdasági visszaesés időszaka, feltéve, hogy a szerződő fél átmeneti eltérése nem veszélyezteti a középtávú költségvetési fenntarthatóságot.

4. CIKK

Amennyiben valamely szerződő fél államadósságának a bruttó hazai termékhez viszonyított aránya meghaladja az európai uniós szerződésekhez csatolt, a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló (12.) jegyzőkönyv 1. cikkében rögzített 60 %-os referenciaértéket, azt a szerződő fél főszabály szerint évente átlagosan egyhuszad résszel csökkenti, a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló, a 2011. november 8-i 1177/2011/EU tanácsi rendelettel módosított 1997. július 7-i 1467/97/EK tanácsi rendelet 2. cikkében előírtak szerint. Az túlzott hiánynak az adósságkritérium megsértéséből adódó fennállásának megállapítására az Európai Unió működéséről szóló szerződés 126. cikkében meghatározott eljárással összhangban kerül sor.

5. CIKK

(1) Az a szerződő fél, amely az Európai Unió alapját képező szerződések szerinti túlzotthiány-eljárás alatt áll, költségvetési és gazdasági partnerségi programot léptet életbe, amely részletes leírást ad a túlzott hiánya hatékony és tartós kiigazításához bevezetendő és végrehajtandó strukturális reformokról. E programok tartalmát és formáját az Európai Unió jogában kell meghatározni. A programoknak az Európai Unió Tanácsához és az Európai Bizottsághoz jóváhagyásra történő benyújtására és nyomon követésére a Stabilitási és Növekedési Paktum alapján már létező felügyeleti eljárások keretében kerül sor.

(2) A költségvetési és gazdasági partnerségi program és az azzal összhangban álló éves költségvetési tervek végrehajtását az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság követi nyomon.

6. CIKK

Nemzeti állampapír-kibocsátásuk tervezésének jobb koordinációja érdekében a szerződő felek előzetesen bejelentik az Európai Unió Tanácsának és az Európai Bizottságnak állampapír-kibocsátási terveiket.

7. CIKK

Azok a szerződő felek, amelyek pénzneme az euro - az Európai Unió alapját képező szerződések eljárási követelményeinek teljes körű tiszteletben tartása mellett - vállalják, hogy támogatják az Európai Bizottság javaslatait és ajánlásait, amennyiben a túlzott hiány esetén követendő eljárás keretében valamely olyan európai uniós tagállamról, amelynek pénzneme az euro, az Európai Bizottság úgy ítéli meg, hogy az megsértette a hiánykritériumot. Ez a kötelezettség nem áll fenn, ha azok a szerződő felek, amelyek pénzneme az euro, megállapítják, hogy az Európai Unió alapját képező szerződések vonatkozó rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával – az érintett szerződő fél álláspontját figyelmen kívül hagyva – meghatározott minősített többségük ellenzi a javasolt vagy ajánlott határozatot.

8. CIKK

(1) Az Európai Bizottság felkérést kap arra, hogy kellő időben nyújtson be jelentést a szerződő feleknek az általuk a 3. cikk (2) bekezdésének megfelelően elfogadott rendelkezésekről. Ha az Európai Bizottság, miután az érintett szerződő félnek lehetőséget adott észrevételei megtételére, jelentésében úgy ítéli meg, hogy a szerződő fél nem teljesítette a 3. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseit, egy vagy több szerződő fél az Európai Unió Bíróságához fordul. Ha valamely szerződő fél a Bizottság jelentésétől függetlenül úgy véli, hogy egy másik szerződő fél nem teljesítette a 3. cikk (2) bekezdésében foglaltakat, szintén a Bírósághoz fordulhat. A Bíróság ítélete mindkét esetben kötelező az eljárásban részt vevő felekre nézve, akik a Bíróság által megállapított határidőn belül kötelesek megtenni az ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

(2) Ha valamely szerződő fél saját vagy az Európai Bizottság értékelése alapján úgy véli, hogy egy másik szerződő fél nem tette meg a Bíróság (1) bekezdésben említett ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket, a Bírósághoz fordulhat, és kérheti az Európai Bizottság által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 260. cikke keretében meghatározott kritériumok szerinti pénzügyi szankció kiszabását. Ha a Bíróság megállapítja, hogy az érintett szerződő fél nem tett eleget az ítéletében foglaltaknak, e szerződő felet az adott körülményeknek megfelelő átalányösszeg vagy kényszerítő bírság fizetésére kötelezheti, amely nem haladhatja meg az érintett szerződő fél bruttó hazai termékének 0,1 %-át. Az azon szerződő felekre kiszabott összegeket, amelyek pénzneme az euro, az európai stabilitási mechanizmus javára kell befizetni. Egyéb esetben a befizetést az Európai Unió általános költségvetése javára kell teljesíteni.

(3) E cikk az Európai Unió működéséről szóló szerződés 273. cikke értelmében a szerződő felek közötti külön megállapodásnak minősül.

IV. CÍM

GAZDASÁGPOLITIKAI KOORDINÁCIÓ ÉS KONVERGENCIA

9. CIKK

A szerződő felek vállalják, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződésben előírt gazdaságpolitikai koordinációra építve közösen olyan gazdaságpolitika kialakítására törekednek, amely a konvergencia és a versenyképesség fokozása révén elősegíti a gazdasági és monetáris unió megfelelő működését és a gazdasági növekedést. E célból a szerződő felek minden, az euroövezet megfelelő működéséhez elengedhetetlen területen megteszik a szükséges lépéseket és intézkedéseket a versenyképesség előmozdítására, a foglalkoztatás elősegítésére, az államháztartás fenntarthatóságának fokozására és a pénzügyi stabilitás megerősítésére vonatkozó célkitűzések megvalósítása érdekében.

10. CIKK

A szerződő felek az Európai Unió alapját képező szerződések követelményeivel összhangban készek arra, hogy adott esetben és szükség szerint aktívan igénybe vegyék az Európai Unió működéséről szóló szerződés 136. cikke szerinti, azon tagállamokra vonatkozó intézkedéseket, amelyek pénzneme az euro, továbbá hogy az euroövezet megfelelő működése szempontjából alapvetően fontos kérdések kapcsán – a belső piac működésének hátrányos befolyásolása nélkül – aktívan igénybe vegyék az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikkében és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 326–334. cikkében meghatározott megerősített együttműködés eszközét.

11. CIKK

A legjobb gyakorlatok megállapítása céljából és a szorosabb gazdaságpolitikai koordinációra irányuló törekvések érdekében a szerződő felek biztosítják az általuk bevezetni tervezett minden jelentős gazdaságpolitikai reform előzetes megvitatását, illetve adott esetben azokat koordinálják egymás között. A koordinációban az Európai Unió jogának előírásaival összhangban részt vesznek az Európai Unió intézményei is.

V. CÍM

AZ EUROÖVEZET KORMÁNYZÁSA

12. CIKK

(1) Azon szerződő felek állam-, illetve kormányfői, amelyek pénzneme az euro, valamint az Európai Bizottság elnöke az euroövezeti csúcstalálkozók keretében informális üléseket tartanak. Ezen ülésekre az Európai Központi Bank elnöke is meghívást kap.

Az euroövezeti csúcstalálkozó elnökét azon szerződő felek állam-, illetve kormányfői, amelyek pénzneme az euro, egyszerű többségi szavazással, az Európai Tanács elnökének megválasztásával egy időben és annak hivatali idejével azonos időtartamra választják meg.

(2) Az euroövezeti csúcstalálkozó üléseire szükség szerint, de évente legalább két alkalommal kerül sor, azzal a céllal, hogy azon szerződő felek, amelyek pénzneme az euro, megvitassák a közös pénznemmel összefüggésben közösen viselt különleges felelősséggel kapcsolatos kérdéseket, az euroövezet kormányzásával és az arra vonatkozó szabályokkal kapcsolatos egyéb kérdéseket, valamint a gazdaságpolitika végrehajtására vonatkozó, az euroövezet konvergenciájának növelésére irányuló stratégiai iránymutatásokat.

(3) Azon szerződő felek állam-, illetve kormányfői, amelyek pénzneme nem az euro, de amelyek megerősítették e szerződést, részt vesznek az euroövezeti csúcstalálkozóknak a szerződő felek versenyképességével, az euroövezet általános felépítésének módosításával és az euroövezetre vonatkozó alapvető jövőbeli szabályokkal kapcsolatos megbeszélésein, továbbá, amennyiben ez helyénvaló és legalább évente egyszer, a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló ezen szerződés végrehajtására vonatkozó különleges kérdésekkel kapcsolatos megbeszélésein.

(4) Az euroövezeti csúcstalálkozó üléseinek előkészítését és folytonosságát – az Európai Bizottság elnökével szoros együttműködésben – az euroövezeti csúcstalálkozó elnöke biztosítja. Az euroövezeti csúcstalálkozó üléseinek előkészítésével és az azokat követő intézkedésekkel megbízott testület az eurocsoport, amelynek elnökét e célból meghívhatják ezen ülésekre.

(5) Az Európai Parlament elnökét fel lehet hívni arra, hogy szólaljon fel. Az euroövezeti csúcstalálkozó elnöke minden euroövezeti csúcstalálkozó után jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.

(6) Az euroövezeti csúcstalálkozó elnöke az euroövezeti csúcstalálkozó üléseinek előkészítéséről és eredményeiről folyamatosan részletesen tájékoztatja azokat a szerződő feleket, amelyek pénzneme nem az euro, és az Európai Unió többi tagállamát.

13. CIKK

Az európai uniós szerződésekhez csatolt, a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló (1.) jegyzőkönyv II. címében előírtaknak megfelelően az Európai Parlament és a szerződő felek nemzeti parlamentjei közösen határozzák meg az Európai Parlament megfelelő bizottságainak képviselőiből és a nemzeti parlamentek megfelelő bizottságainak képviselőiből álló konferencia megszervezésének és előmozdításának módját, a költségvetési politikák és az e szerződés hatálya alá tartozó egyéb kérdések megvitatása céljából.

VI. CÍM

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

14. CIKK

(1) E szerződést a szerződő felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságán (a továbbiakban: a letéteményes) helyezik letétbe.

(2) E szerződés 2013. január 1-jén lép hatályba, feltéve hogy tizenkét olyan szerződő fél, amelynek pénzneme az euro, megerősítő okiratát letétbe helyezte, vagy – amennyiben arra korábbi időpontban kerül sor – az azt követő hónap első napján, amelyen valamely olyan szerződő fél, amelynek pénzneme az euro, tizenkettedikként helyezi letétbe megerősítő okiratát.

(3) E szerződést a hatálybalépése napjától alkalmazni kell azon szerződő felek tekintetében, amelyek pénzneme az euro és e szerződést megerősítették. Azon többi szerződő fél tekintetében, amelyek pénzneme az euro, a szerződést az azt követő hónap első napjától kell alkalmazni, amikor e szerződő felek saját megerősítő okiratukat letétbe helyezik.

(4) A (3) bekezdéstől és az (5) bekezdéstől eltérve az V. címet e szerződés hatálybalépésének napjától kell alkalmazni valamennyi érintett szerződő fél tekintetében.

(5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 139. cikkének (1) bekezdése szerinti eltérést, illetve az európai uniós szerződésekhez csatolt, az egyes Dániára vonatkozó rendelkezésekről szóló (16.) jegyzőkönyvben meghatározott mentességet alkalmazó azon szerződő felek tekintetében, amelyek e szerződést megerősítették, ezt a szerződést attól a naptól kezdődően kell alkalmazni, amelyen a szóban forgó eltérést vagy mentességet megszüntető határozat hatályba lép, kivéve, ha az érintett szerződő fél nyilatkozatot tesz, mely szerint e szerződés III. és IV. címének a rendelkezéseit vagy azok egy részét magára nézve már korábban kötelezőnek kívánja elismerni.

15. CIKK

E szerződéshez csatlakozhat az Európai Unió bármely nem szerződő fél tagállama. A csatlakozás a csatlakozási okirat letéteményesnél való letétbe helyezésével lép hatályba, amiről a letéteményes értesíti a többi szerződő felet. A szerződő felek általi hitelesítést követően e szerződésnek a csatlakozó tagállam azon hivatalos nyelvén készült szövegét, amely egyúttal az Unió intézményeinek hivatalos nyelve és munkanyelve, a letéteményes irattárában e szerződés hiteles szövegeként letétbe kell helyezni.

16. CIKK

A szerződés hatálybalépését követő legfeljebb öt éven belül a végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése alapján az Európai Unióról szóló szerződéssel és az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel összhangban meg kell tenni az ahhoz szükséges lépéseket, hogy e szerződés tartalma az Európai Unió jogi keretének részévé váljon.

Kelt Brüsszelben a kétezer-tizenkettedik év március havának második napján.

E szerződést, amely egyetlen eredeti példányban angol, bolgár, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven készült, és amelynek az e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, a letéteményes irattárában helyezik letétbe, amely minden szerződő félnek eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.